

ΤΗ ΙΗ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΙΑ΄ Εβδομάδα
ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ήχος α΄.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Φλώρου καὶ Λαύρου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

**ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.**

**ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.**

**ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·**

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

**δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος.**

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
 τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
 καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ

Θεῶ μου ἕως ὑπάρχω·
 ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,**

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,

καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,

**Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορός.

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾱ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς

συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος δ' Ἔδωκας
σημείωσιν.**

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε
μετέστησεν, ὡς Ἥλιαν τὸν δίκαιον· ἀλλ'
αὐτὸς ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν
χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν,
ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν
ἑαυτῷ κατέπαυσε, καὶ παραδόξως σε
Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ
ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἰηχος δ'.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος
σήμερον, τὴν ἀγίαν Μετάστασιν,
φαιδρῶς ἐορτάσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ
ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς
ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ
πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο
χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἢ ἐν γαστρὶ τὸν
 ἀχώρητον, Βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ
 κατατίθεται, καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς
 Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ
 Θεοδόχον Σῶμα καὶ τίμιον, καὶ τοῦτο δὲ
 μετάρσιον, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν,
 Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ
 τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ
 Ἅγιοι ὠφθησαν, οἰκοδομηθέντες, εἰς
 ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς
 βωμούς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες.

Αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς
 Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς ναοῦ
 ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντας.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος δ'.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν
ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος,
λειψάνοις προσψαύοντες, ἱερῶν
μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν
πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία
ἐνέργεια, καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς
τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς
ἐκβοήσωμεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος δ'.

Λάκκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν
καλυπτόμενοι, ἀπηνεῖα δικάζοντος,
θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἀποκαλύψει,
Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν,
ὥσπερ ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες,
σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων
χαρίσματα, ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν
Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
δ' Ἔδωκας σημείωσιν.**

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν
Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως
προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ
Πατρός, κράζοντες καὶ λέγοντες·
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, Μακαρία ἡ
γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς
ἀγίαις χερσί, τὴν ψυχὴν παραθεμένη,
**πρέσβευε Ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, **Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,**
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῆ Πέμπτη ἐσπέρας Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
 ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
 ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
 ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
 ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν** πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β', Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.
Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἦθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν
 παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου,
 κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ
 ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν,
 καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ὑμνον αἰ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυνάμεις,
 σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου
 μύσταις ἅμα, τῇ μόνη Θεομήτορι.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
 δ'.**

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεχθήσονται, φησὶ
 τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
 ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ
 ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ,
 δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ
 ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ
 ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. Ἦν ὡς Μητέρα
 Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν·
 Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε
 Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ
 λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
 κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
 ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν**

**λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰῆχος α'.

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἰῆχος δ'.**

**Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αυτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
αφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθείλον, ἐθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αυτῶν
ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

**Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
Ἰῆχος α'**

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,

σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, ἧς τὴν
**Κοίμησιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς
ματάστασιν ἐορτάζομεν,** δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου

προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
 θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου
 (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ
 ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.**

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΙΑ' Εβδομάδα
ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἦχος α'.**

**Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Φλώρου καὶ Λαύρου.**

ΟΡΘΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρῶν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,**

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον**

ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
 τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
 ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς

σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλόγησω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχὸς εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον

καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν

ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ

πρόσωπόν σου ἀπ' ἑμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σύ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
καὶ ἐν τῷ ἑλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**.
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοῦς

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου.**

**Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ.**

**Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
 καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
 αὐτούς.**

**Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
 ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.**

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἤχος α'.

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
 ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
 Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
 ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
 ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον των Ἁγίων
Μαρτύρων Ἦχος δ'.**

**Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, εν τή αθλήσει
αυτών, στεφάνους εκομίσαντο τής
αφθαρσίας, εκ σου τού Θεού ημών,
σχόντες γάρ τήν ισχύν σου, τούς
τυράννους καθείλον, έθραυσαν και
δαιμόνων, τά ανίσχυρα θράση. Αυτών
ταίς ικεσίαις, Χριστέ ο Θεός, σώσον τάς
ψυχάς ημών.**

**Και νϋν ... Ἀπολυτίκιον τής Ἑορτῆς
Ἦχος α'.**

**Ἐν τῇ Γεννήσει τήν παρθενίαν έφύλαξας,
έν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον ου κατέλιπες
Θεοτόκε. Μετέστης πρòς τήν ζωήν, μήτηρ
υπάρχουσα τής ζωῆς, και ταίς πρεσβείαις
ταίς σαίς λυτρουμένη, εκ θανάτου τάς
ψυχάς ήμῶν.**

**Ἔτι και ἔτι έν ειρήνη τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, έλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, έλέησον και
διαφύλαξον ήμάς, ο Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, έλέησον.

Τῆς Παναγίας, άχράντου,
υπερευλογημένης, ένδόξου, Δεσποίνης
ήμῶν Θεοτόκου και άειπαρθένου
Μαρίας, μετά πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, έαυτούς και άλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἑορτῆς Ἰηχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.**

**Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ
ἀϋλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν
εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε
Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.**

Δόξα. Καὶ νῦν . . Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ
ἀϋλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν
εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε
Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἑορτῆς Ἰηχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ
γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη
συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν,
ιδέσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ
δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης,
ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ**

πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς
μακαριότητος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

**Δόξα. Καὶ νῦν . . Ἦχος δ' Ταχὺ
προκατάλαβε**

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ
γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη
συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν,
ιδέσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ
δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης,
ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ
πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς
μακαριότητος, **Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.**

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.

- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Ὁ Κανὼν πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Πανηγυριζέτωσαν οἱ Θεόφρονες. Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.
Ὦδὴ α' Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεῆς Παρθένη μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται».

Ἄμφεπονεῖτο ἀϋλων τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου, ἄφνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην, μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθένη μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς
 φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κυήσασα, ὅμως
 μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν,
 ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως
 νόμοις· διὸ θνήσκουσα, **σὺν τῷ Υἱῷ**
ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τερπνὴν ἀνυμνῶ μαρτύρων ξυνωρίδα.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ
Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερὰ
 νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν
 φωτοφόρον Ἄγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν
 μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος,
 μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως,
 οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων,
 ἑαυτοὺς μακάριοι, περικαλλῆς ἐδείχθητε,
 καὶ τερπνότατος οἶκος, ἐν ᾧ Πατὴρ
 κατεσκήνωσε, καὶ Υἱός καὶ Πνεῦμα τὸ
 Ἅγιον.

Ῥιζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἄκανθαν,
 οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς
 ἐνθέου πίστεως, καρδίας κατενέωσαν
 χερσωθείσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρους

ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας
ἀμώμητον.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας,
ρίζα ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων,
ἄνθρωπον γενόμενον, καὶ πάθη
ὑπομείναντα, ὃν ποθοῦντες οἱ θεῖοι,
πιστῶς ἐνήθλησαν μάρτυρες, **ἄχραντε**
Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος α'. Ὁ
Εἰρμὸς.

«Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν
ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις,
ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν
στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν
ἀγίοις ἀναπαυόμενος».

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ
Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ
κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο
χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσας, ὡς
θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Ἐπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ
αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ
Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῆ ἐμψύχῳ
κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, **ἐν ᾗ ὁ Λόγος**
σὰρξ ἐχρημάτισε.

**Κανών α', Ὠδή γ', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ.
δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.**

**Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς
μάρτυρες, πένησι πλουσίως, τὸν ἄρτον
ἐχορηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν,
καθωδηγήσατε θείαν, σωτηρίας
πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.**

Ἡ δυὰς ἡ φωσφόρος, τῶν ἀθλητῶν
λάμπασα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτῖσι,
σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ
πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου
πίστεως, πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς
μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον
ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ
τοὺς βωμοὺς τῶν δαιμόνων, προσευχῆ
μακάριοι, κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε,
Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς
νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ
πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, **πάσης
περιστάσεως, θεοχαρίτωτε.**

Ὁ Εἰρμὸς.

**«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν
ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα, τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ Τὴν
Σοφίαν.**

Τοὺς σοφοὺς ἀριστεὰς καὶ ἀθλητάς, ἐν
ὤδαϊς κατα χρέος πάντες πιστοί, Φλῶρον
εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον
Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν
προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν· ὅθεν τοὺς
τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς
δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι.

Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, **τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς,
σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν
νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ
Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ
πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν
μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον· ὅθεν
ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη
πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα,
Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῶ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, **τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν
πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.**

**Κανὼν α', Ὠδὴ δ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος α' Ὁ
Εἰρμὸς.**

«**Ρήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν
σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου
σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς
φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι
ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου
δόξα Φιλάνθρωπε.**»

Ἴδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ
τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν
ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφύπερθεν αἴρεται,

οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ
ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός
σου γέγονε, διαβατήριον Ἄγνη, ἐκ τῆς
ἐπικήρου πρὸς θείαν ὄντως καὶ
ἄρρευστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν
ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ
Κύριον.

Ἐπήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἄγγελοι
ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ
τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον
κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν
ἀγαλλιάσει, **Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε
χαίροντα.**

**Κανὼν α', Ὠδὴ δ', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
Σύ μου ἰσχύς Κύριε.**

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι,
οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ
Σταυροῦ, ὄπλῳ κραταιῶς, καὶ τοὺς
συντριβέντας, εὐσεβῶς μελωδοῦντας· τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ὑπὸ Χριστοῦ, λίθου τμηθέντος, ὡς
γέγραπται, ἀπὸ ὄρους Κόρης τῆς
θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς,
Ἅγιοι, εἰδώλων τὴν συντριβὴν
ἀπειργάσασθε, καὶ ἦρθητε πρὸς ὕψος,
ἐμφανὲς σωτηρίου, καὶ Ἄγγελοις σαφῶς

ὠμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
τοῖς ἀθέοις, χაίρουσα κατήγγειλε, δυὰς
σεπτῆ, ἢ τῶν ἀθλητῶν, Φλῶρός τε καὶ
Λαῦρος, καὶ μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε
προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα, τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν,
ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ
ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς τῆς
διανοίας, αὐτῶν ὀράσεις φωτίσαντες, οἱ
μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ
τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον

Ὡς καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο,
Θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπάρθενον, ὁ
πλαστοουργὸς πάντων καὶ Θεός, καὶ τὴν
σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο,
ἀμόλυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν
αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις
ἐπέφανε.

Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος α' **Ὁ Εἰρμὸς.**

«Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν
ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου
γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον
λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ
γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,

σωματωθείς άνέτειλας ήλιος».

Ώς έπί νεφέλης Παρθένε, τών Άποστόλων
 ό δήμος όχούμενος, πρός τήν Σιών έκ
 περάτων λειτουργήσαι σοι, τή νεφέλη τή
 κούφη ήθροίζετο, άφ' ής ό Ύψιστος
 Θεός, τοίς έν σκότει και σκιᾶ,
 δικαιοσύνης έλαμψεν ήλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλώσσαι, τών
 θεολόγων άνδρών εύηχέστερον, τή
 Θεοτόκω έβόων τόν έξόδιον,
 ένηχούμεναι ύμνον τῷ Πνεύματι. Χαίροις
 άκήρατε πηγή, τής τοῦ Θεοῦ ζωαρχικής,
 και σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

**Κανών α', Ωδή ε', τών Αγίων Ήχος πλ. δ'
 "Ίνα τί με άπώσω.**

Μερισμόν ούχ υπέστη, θεία ξυνωρίς τών
 μαρτύρων αυτάδελφος· τή γάρ
 άμερίστω, και Αγία Τριάδι πιστεύσασα,
 έν μιᾶ έλπίδι, τούς μερισμῶ πλάνης
 άτόπου, συσχεθέντας συνήψεν έν χάριτι.

Άληθείας σπαρτίω, τῷ λαξευτηρίω τε τής
 θείας γνώσεως, τας λιθώδεις φρένας,
 εύσεβῶς άθλοφόροι λαξεύοντες, ναούς
 τής Τριάδος, πανευσεβῶς ένθέω σθένει,
 άπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ψιζοτόμοι κακίας, πάσης άνεδείχθητε

μάρτυρες ἔνδοξοι, φυτουργοὶ δὲ πάσης,
εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν
ἐκφύντα κλάδον, τοῦ Ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης
θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη
ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ
ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις
πανάμωμε· διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος
Πατρός ὁ πρὸ αἰώνων, **σαρκωθείς καὶ
γενόμενος ἄνθρωπος.**

Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος α' Ὁ Εἱρμὸς.

«Ἄλιον ποντογενές, κητῶον ἐντόσθιον
πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου ἦν
προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης
ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ
προῦπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω σοι
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε».

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων
Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν, Παρθένον ὥσπερ
ἐφυλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα
διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ
συνεδόξασε, θεία μεταστάσει, γέρα σοι
ὥσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὄντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, ἀῦλου
πυρός, θυμιατήριον θείου χρύσειον
ἄνθρακος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις

κατεσκήνωσε, στάμνον ράβδον τε πλάκα
 θεόγραφον, κιβωτόν άγίαν, τράπεζαν
 άρτου ζωής, Παρθένε ό τόκος σου.

**Κανών α', 'Ωδή ς', τών Άγίων Ήχος πλ. δ'
 'Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.**

Ύπομονή άκλινεί, τούς άνομοῦντας
 τροπούμενοι, οί έννομοι άθληταί,
 Χριστοῦ άξιέπαινον, τέλος άπηνέγκαντο,
 μή καταχωσθέντες, άσεβείας ματαιότητι.

Ύομφαία τοῦ δυνατοῦ, άναδεικνύμενοι
 Πνεύματος, έτρώσατε δυσμενεΐς,
 άσάρκους μακάριοι, καί πάθος μακάριον,
 τοῦ πλευράν τρωθέντος, εύσεβῶς
 έξεικονίσαστε.

Ύς δύο περικαλλείς, μαστοί άοΐδιμοι
 ώφθητε, τής Έκκλησίας Χριστοῦ, οῦ γάλα
 προχέοντες, άλλά χάριν άφθονον, καί
 σωτηριώδη, ίαμάτων άναβλύζοντες.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τήν ψυχήν, τῆ άμαρτία
 θεράπευσον, τόν ίατρόν τών ψυχῶν,
 κυήσασα Πάναγνε, όν οί θεΐοι μάρτυρες,
 καθομολογοῦντες, ίατροί παθῶν
 έδείχθησαν!

Ό Εΐρμός.

**«Ίλάσθητί μοι Σωτήρ' πολλαί γάρ αι
 άνομΐαι μου, καί έκ βυθοῦ τών κακῶν,
 άνάγαγε δέομαι' πρός σε γάρ έβόησα,**

καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ. β'

Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον,
καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα,
τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς
γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν

μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῆς ΙΗ' τοῦ μηνός Αυγούστου, μνήμη τῶν
Ἁγίων μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωροῦσι Φλῶρος καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ
φρέαρ
Φλώρω ἀμφ' ὀγδοάτη δεκάτη φρέαρ
εἰσέδου Λαῦρος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία τῶν πενήτων
πληθύς, ἡ τὰ εἴδωλα συντρίψασα, πυρὶ
ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὔρον ἀθρόον,
Τὸ σύντροφον δός, εἰς τὸ πῦρ
λελοιπότες.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων
μαρτύρων Ἑρμοῦ, Σεραπίωνος καὶ
Πολυαίνου.

Στίχοι.

Ἑρμῶ βιαίως ἐν πέτραις συρομένῳ,
Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῶ πόλος.
Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἔλκυσμὸν
φέρει,
Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στερρὸς πέτρας.
Ὁ Πολύαινος αἷμα χεῖ συρεῖς πέτραις,

Ἵπὲρ Χριστοῦ, χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας
μάρτυρος Ἰουλιανῆς πλησίον τοῦ
Στροβίλου, καὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος
Λέοντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν
θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες
ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις
Πατέρων ἡμῶν, Πατριαρχῶν
Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου καὶ
Γεωργίου.**

Στίχοι.

Ὁ Γεώργιος «Ὡς κελεύεις Χριστέ μου»,
Ἔφασκε θνήσκων «ἔρχομαι κληθεὶς
ἄνω».

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας.
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ
ἐξ Ἰωαννίνων.**

Στίχοι.

Ἁγίων Ἀρσένιε τὸν βίον ζήσας,
Σὺν Ἁγίοις Ἅγιος νῦν συναγάλλη

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καί
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς
ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι,
περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τῷ
Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἵτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
ᾧφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν
οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωννύμεθα προσψαύοντες, τοῖς ἱεροῖς
πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει,
κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε. Ἄλλ' ὦ
μεγαλομάρτυρες, μνείαν ἡμῶν πρὸς
Κύριον, ποιεῖτε ὧς παρίστασθε, τῶν τὴν
ὑμῶν ἐκτελούντων, **λαμπρὰν καὶ
πάμφωτον μνήμην.**

**Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς Ἦχος γ' Ὁ
οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

**Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς
ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ
Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ
Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν**

**αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι
μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ

οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.
 Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις
 αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
 αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ
 τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ ,
 ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
 αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ, καὶ
 ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ
 ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
 αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
 χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
 ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
 πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
 χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
 ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
 ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
 αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ὁ διάκονος:

- **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τ**ὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

**Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ
Προσόμοια. Τῆς Ἑορτῆς Ἰῆχος β', Οἶκος
τοῦ Ἐφραθά.**

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον,
τῆς μονῆς Θεοτόκου, ἐν ᾧπερ ἀνεκλίθη,
ἀπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου.

Ἡ Μήτηρ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος,
ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ
γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν,
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ
γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη
παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία
Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς
γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ
ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.
Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ
δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς
ἐλπίδας θεμένων, **Θεοτόκε Πανύμνητε
καὶ ἀπειρόγαμε.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰἠχος α'.

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις**

ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον των Ἁγίων
Μαρτύρων Ἦχος δ'.**

**Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, εν τῇ αθλήσει
αυτῶν, στεφάνους εκομίσαντο τῆς
αφθαρσίας, εκ σοῦ τού Θεοῦ ημῶν,
σχόντες γάρ τήν ισχύν σου, τούς
τυράννους καθείλον, ἐθραυσαν καί
δαιμόνων, τά ανίσχυρα θράση. Αυτῶν
ταῖς ικεσίαις, Χριστέ ο Θεός, σώσον τὰς
ψυχὰς ημῶν.**

**Καὶ νῦν ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος α'**

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἦχος βαρύς.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 4:13-18.

Ἀδελφοί, ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραυτικά ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἦχος α΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου
 Εὐαγγελίου ...
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΙΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, κδ΄ 27 - 33,42 –
51.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
 ὥσπερ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ
 ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν,
 οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου· ὅπου γὰρ ἔάν ᾦ τὸ πτώμα,
 ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί. Εὐθέως δὲ
 μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ
 ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ
 δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες
 πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ
 δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
 καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ
 τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε
 κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ
 ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ
 μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. καὶ
 ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ
 σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ
 ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ
 τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων

οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς
 συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη
 ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ
 φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
 θέρος· οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα
 πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ
 θύραις. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε
 ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο
 δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποία φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται,
 ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε
 διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο
 καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἢ ὥρα οὐ
 δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς
 ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος,
 ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
 θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
 τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος
 ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει
 ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
 πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει
 αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος
 ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ
 κύριός μου ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν
 τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίη δὲ καὶ
 πίνη μετὰ τῶν μεθύοντων, ἤξει ὁ κύριος
 τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ
 προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ γινώσκει, καὶ
 διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, ἧς τὴν
Κοίμησιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς
ματάστασιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ
 τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
 προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
 δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου
 προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
 θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου
 (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
 ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, **ὡς ἀγαθὸς καὶ**
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Τῆ ἱε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
αὐγουστοῦ 2023.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΙΑ' Εβδομάδα
ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἦχος α'.
Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Φλώρου καὶ Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
 ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
 τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
 εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
 ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
 συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
 σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,
 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,
 εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
 ἀγαλλιάσει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ
εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων,
ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος
αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν
Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ηἰσίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός,
ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ
ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἦχος α΄

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
 Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
 ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
 ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ
 πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.
 Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
 Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
 ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
 ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. γ΄. Ω Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ
 δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.
 διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.
 Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
 Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
 ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
 ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθή.

Εἰσοδικὸν.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι Ἀλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰῆχος α'.

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἰῆχος δ.'**

**Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αυτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
αφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθείλον, ἐθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αυτῶν
ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀπολυτίκιον Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἰῆχος πλ. β' Αὐτόμελον.

**Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον,
καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα,
τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς
γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν**

μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας

τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ἵτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἵγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμην.

Ἵγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἵγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἦχος βαρύς.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
 ὀργιζέσθωσαν λαοί.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 4:13-18.

Ἄδελφοί, ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΙΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, κδ΄ 27 - 33,42 –
51.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
ὥσπερ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν,
οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾦ τὸ πτώμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί. Εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ
ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ
δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες
πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε
κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ
ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. καὶ
ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ
σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ
ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ
τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων
οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς

συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη
 ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ
 φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
 θέρος· οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα
 πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ
 θύραις. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε
 ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο
 δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
 ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε
 διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο
 καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ
 δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς
 ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος,
 ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
 θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
 τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος
 ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει
 ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
 πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει
 αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπη ὁ κακὸς δοῦλος
 ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ
 κύριός μου ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν
 τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίη δὲ καὶ
 πίνη μετὰ τῶν μεθυόντων, ἥξει ὁ κύριος
 τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ
 προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ
 διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν

ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγόντα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης**

**σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς

Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῖς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, **σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι

ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδία, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
Σοι Κύριε.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς. **ἦ**
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου. Ἀλληλούϊα.

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἀμήν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ήμών αίνέσεώς
σου, Κύριε, όπως ύμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ότι ήξίωσας ήμάς μετασχεϊν τών
άγιών μυστηρίων Σου. στήριξον ήμάς έν
τῷ σῷ άγιασμῷ όλην τήν ήμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Άλληλουϊα,
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.**

**Εϊη τό όνομα Κυρίου εύλογημένον από
τοῦ νῦν, και έως τοῦ αιώνος (έκ γ').**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ό άληθινός Θεός ήμών,
ταϊς πρεσβείαις τής παναχράντου και
παναμώμου άγίας αύτοῦ Μητρός, ἧς τήν
**Κοίμησιν και τήν εις ούρανούς
ματάστασιν έορτάζομεν,** δυνάμει τοῦ
τιμίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τών τιμίων, έπουρανίων
δυνάμεων άσωμάτων· ικεσίαις τοῦ
τιμίου και ένδόξου, προφήτου
προδρόμου και βαπτιστοῦ Ιωάννου, τών
άγιών, ένδόξων και πανευφήμων
άποστόλων, τών άγιών ένδόξων και
καλλινίκων μαρτύρων· τών όσίων και
θεοφόρων πατέρων ήμών· τοῦ άγίου
(τοῦ ναοῦ)· τών άγιών και δικαίων

θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἀγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.